

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.803 van 9 april 2015
in de zaak A. 214.542 /X-16.107.**

In zake: Rudi DE CORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Arthur Flieger
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 82
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Van der Straten
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 120, bus 4

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 december 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de stadssecretaris van de stad Antwerpen van 21 oktober 2014 om de ongunstige waardering van 28 juli 2014 van Rudi De Cort te behouden en geen tweede verbetertermijn te starten.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 maart 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgre, die *loco* advocaat Arthur Flieger verschijnt voor verzoeker, en advocaat Patrick Van der Straten, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is technisch vakspecialist (voertuigenonderhoud) in dienst van de stad Antwerpen. Hij wordt op 11 september 2013 voor de periode van 1 september 2012 tot 31 augustus 2013 gewaardeerd met “onvoldoende”.

Een verbetertraject van zes maanden wordt gestart. Tijdens het begeleidingstraject hebben vijf gesprekken plaats.

Het verbetertraject wordt op 28 juli 2014 ongunstig beoordeeld.

Verzoeker tekent op 4 augustus 2014 tegen de ongunstige waardering na (een eerste) verbetermijn beroep aan.

Na verzoeker gehoord te hebben, adviseert de beroepscommissie om het negatieve waarderingsresultaat te behouden, om geen tweede verbetertermijn te starten en bijgevolg de ontslagprocedure aan te vangen.

Op 21 oktober 2014 neemt de stadssecretaris kennis van het verslag en het advies van de beroepscommissie en beslist hij de ongunstige waardering van 28 juli 2014 te behouden, geen tweede verbetertermijn te starten en aan de bedrijfseenheid personeelsmanagement te vragen om de ontslagprocedure te beginnen. Dit is de bestreden beslissing.

Op 6 november 2014 wordt verzoeker gehoord in het kader van de ontslagprocedure. Hij wordt bij beslissing van 2 december 2014 van de stadssecretaris met ingang van 8 december 2014 ontslagen, met een opzegtermijn van vijftien maanden. Die beslissing maakt het voorwerp uit van het beroep van verzoeker met nr. A. 214.880/X-16.136.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

5. Volgens een eerste middel zijn verzoekers rechten van verdediging geschonden doordat hij verzocht twee getuigen op te roepen en deze getuigen nooit zijn opgeroepen geworden.

Beoordeling

6. Met een e-mail van 10 september 2014 vraagt de verwerende partij aan verzoeker wie hij als getuigen wil oproepen. Verzoeker geeft op 28 september 2014 twee namen op. Stuk 21 van het administratief dossier doet er op het eerste gezicht van blijken dat de verwerende partij met hun oproeping instemt. Volgens stuk 28 van het administratief dossier zijn de twee betrokkenen ook effectief, telefonisch, door de griffier van de beroepscommissie gecontacteerd geworden, op 3 oktober 2014, maar deelden zij mee niet te willen getuigen. Dat zou verzoeker ook telefonisch zo zijn overgebracht.

7. Een en ander lijkt geenszins te worden ontkracht doordat, naar in het verzoekschrift wordt beweerd, “uit de bestreden beslissing blijkt [dat] deze getuigen echter nooit werden opgeroepen”.

In de bestreden beslissing, die het zeer uitgebreide verslag van de vergadering van de beroepscommissie integraal overneemt, wordt op het eerste gezicht niets over getuigen gezegd. Dat is, tenminste in de huidige stand van de procedure, van aard het standpunt van de verwerende partij te staven. Indien naar de mening van verzoeker de afwezigheid van de getuigen die hij wou laten horen aan een verzuim van de verwerende partij toe te schrijven zou zijn geweest, laat het

zich aanzien dat hij hierover tegenover de beroepscommissie opmerkingen zou hebben gemaakt die een weerslag zouden hebben gekregen in het verslag.

8. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

9. In een tweede middel voert verzoeker aan dat “de rechten van verdediging en de redelijke termijn” geschonden zijn doordat in artikel 3 van de bestreden beslissing is bepaald dat als hij hoorrecht wenst uit te oefenen in het kader van de ontslagprocedure die zou worden gestart, hij dit mondeling of schriftelijk diende uit te oefenen tegen 24 oktober 2014.

Beoordeling

10. Nadat, in het aangevochten besluit van 21 oktober 2014, de stadssecretaris beslist heeft op grond van het verslag en het advies van de beroepscommissie om verzoekers ongunstige waardering van 28 juli 2014 te behouden, om geen tweede verbetertermijn te starten en te vragen aan de bedrijfseenheid personeelsmanagement om de ontslagprocedure aan te vangen, wordt vermeld:

“Indien betrokkene hoorrecht wenst uit te oefenen in het kader van dit ontslag kan hij dit mondeling of schriftelijke uitoefenen tegen ten laatste vrijdag 24 oktober 2014.”

11. Nog daargelaten dat verzoeker uiteindelijk tot 6 november 2014 de tijd heeft gekregen alvorens hij zijn verweer ten aanzien van zijn ontslag naar voor diende te brengen, vermag de in het middel aangevoerde grief hoe dan ook

niet de onwettigheid aan te tonen van de bestreden beslissing die aan de beweerde tekortkoming voorafgaat.

Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Standpunt van verzoeker

12. In een derde middel noemt verzoeker het “evenredigheids/redelijkheidsbeginsel” geschonden, doordat geen tweede verbetertermijn, maar wel de ontslagprocedure wordt gestart, in weerwil van het advies van de beroepscommissie en verzoekers uitdrukkelijk verzoek om een tweede verbetertermijn.

Beoordeling

13. Inderdaad heeft verzoeker aan de beroepscommissie te kennen gegeven een tweede verbetertermijn te verlangen.

De beroepscommissie, daarentegen, heeft evenwel unaniem geadviseerd géén tweede verbetertermijn te starten: ofschoon verzoeker tijdens een verbetertraject met begeleider herhaaldelijk signalen en tips kreeg om te werken aan zijn aandachtspunten, heeft hij de voorbije zes maanden geen veranderbereidheid getoond; hij legt de oorzaak voor zijn aandachtspunten telkens buiten zichzelf en toont hiermee geen zelfinzicht; er is geen verbetering vastgesteld met betrekking tot de naleving van de A-waarden: ongepast en oninteger taalgebruik, gebrek aan respect voor collega's van andere origine, niet toepassen van gemaakte afspraken, niet bijsturen na verschillende feitenmeldingen, confrontatie met leidinggevenden aangaan.

14. Dit advies volgend, overwoog de stadssecretaris op zijn beurt in de bestreden beslissing:

“De stadssecretaris betreurt dat er na de verbetertermijn nog steeds aandachtspunten zijn voor alle A-waarden. Omdat de betrokkene geen inzicht vertoont in zijn eigen aandeel hierin ondanks verschillende signalen tijdens de verbetertermijn, gaat de stadssecretaris bijkomend in op het advies van de commissie en de vraag van stadsbeheer om geen tweede verbetertermijn op te starten.”

15. Het middel, waarin verzoeker niet de feitelijke vaststellingen op zich van de stadssecretaris maar alleen zijn conclusie eruit betwist, doet op het eerste gezicht niet aannemen dat de stadssecretaris met die conclusie de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan.

Het middel is niet ernstig.

D. Vierde middel

Standpunt van verzoeker

16. In een vierde middel betoogt verzoeker dat de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ geschonden is en dat de formele motivering niet de bestreden beslissing kan dragen. Immers vormt de beweerde niet-naleving van de zogenaamde “A-waarden” de juridische en feitelijke grondslag van de bestreden beslissing en van het voorgaande advies en verslag van de beroepscommissie, maar heeft de verwerende partij nooit de inhoud van deze A-waarden aan verzoeker meegedeeld.

Beoordeling

17. De “A-waarden” zijn: kostenbewustzijn, klantgerichtheid, samenwerken, integriteit en diversiteit.

Ze komen expliciet ter sprake op de bladzijden 5 tot en met 7 van de negatieve waardering van 28 juli 2014. Verzoeker scoort voor elke waarde “zwak” tot “ontoereikend”; de score wordt uitvoerig verantwoord.

18. Blijkens het verslag van de vergadering van de beroepscommissie, dat in de bestreden beslissing wordt gereproduceerd, is ook tijdens de behandeling door de beroepscommissie uiteengezet wat de A-waarden zijn en waarin verzoeker eraan tekortkwam. Zo lichtte bijvoorbeeld de hogere leidinggevende G. B. toe:

“Rudi is volgens hem iemand die geen slechte vakman is, maar die aan geen enkele van de A-waarden voldoet. Op vlak van samenwerken doet hij zijn zin, hij is eigengereid en heeft het moeilijk met autoriteit. Daarnaast houdt hij geen rekening met klanten. Verder werd op vlak van diversiteit voldoende en herhaaldelijk aangetoond dat Rudi geen respect heeft voor mensen van een andere origine of geloof. Ten slotte naar kostenbewustzijn toe doet Rudi herstellingen zoals hij denkt dat het moet, zonder rekening te houden met het kostenplaatje.”

De beroepscommissie oordeelt finaal van mening te zijn dat verzoeker “inbreuk pleegt op alle A-waarden”:

“De stad verwacht van haar medewerkers dat ze respectvol omgaan met hun collega’s, ongeacht hun origine. Uit het dossier blijkt Rudi’s negatieve en uitdagende houding ten opzichte van zijn collega van Afghaanse origine, wat ingaat tegen de A-waarde omgaan met diversiteit. Verder blijkt dat Rudi regels niet respecteert (bijvoorbeeld door ook herstellingen uit te voeren in plaats van zich te beperken tot onderhoud) en hiermee de samenwerking en klantgerichtheid van de dienst in het gedrang brengt. Hij laat zijn persoonlijk belang primeren (bijvoorbeeld door voor zichzelf een parkeerplaats te voorzien aan de hand van een stadsvoertuig) en handelt niet kostenbewust (bijvoorbeeld bij het bestellen van materialen).”

Het is op grond van het verslag en advies van de beroepscommissie dat de stadssecretaris in de bestreden beslissing “betreurt dat er na de verbetertermijn nog steeds aandachtspunten zijn voor alle A-waarden”.

19. Dat de verwerende partij nooit aan verzoeker de concrete inhoud van de A-waarden heeft meegedeeld, lijkt dus feitelijke grond te missen. Een schending van de formele- of materiële motiveringsplicht wordt geenszins aannemelijk gemaakt.

Ook het vierde en laatste middel is niet ernstig. Aangezien aldus geen ernstige middelen worden aangevoerd, is alvast aan één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen april 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust